

νία σ' σύντροφον κι ἀσ' σ' ὁσπίτι σ' ἀζούχ' (πρὸς ὁδοιπορίαν ἀσφαλῆ χρειάζεται τις νὰ ἔχη σύντροφον γείτονα, τροφὰς δὲ οἰκοθεν) Σάντ. Χαλδ.

άζουχλάεμαν τό, Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άζουχλαεύω*.

Ὁ ἐφοδιασμός διὰ μακρὰν ὁδόν, ταξίδιον.

άζουχλαεύω Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *azıklaamak*.

Ἐφοδιάζω τινὰ διὰ τροφίμων μέλλοντα νὰ πορευθῇ πού.

***άζουχόπουλλο** τό, *άζουχόπον* Πόντ. (Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *άζούχι*.

Μικρὸν ἐφόδιον διὰ ταξίδιον: Ἐδέκεν τὸ παιδὶν ἀζουχόπον κ' ἔστειλεν αὐτὸ ὡς σὸν παρχάρ'.

άζουχώνω Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άζούχι*.

Ἀζουχλαεύω, ὁ ἰδ.: Ἐζούχωσα τὸν παιδᾶν κ' ἔστειλ' αὐτὸν ὡς σὴν χαμαιλέτεν.

άζόφιος ἐπίθ. Χίος

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άζεφος* < *ζέφω*, δι' ὁ ἰδ. *ζεύγω*.

Ὁ μὴ ζευχθεὶς ἢ ὁ μὴ ζευγνύμενος, ἐπὶ ἀροτριώντων ζώων. Συνών. *ἄζευτος* 1, *ἄζύγωτος* 1.

ἄζυγιᾶδος ἐπίθ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ οὐσ. *ζύγι* κατὰ ἄλλα εἰς *-ᾶδος*.

Ἀζύγιστος: Ἄσμ.

Ἄσε με, Χάρω, νὰ διαβῶ, ἄσε με νὰ περάσω, πῶχ'ω τὰ πρόβατ' ἄκουρα καὶ τὸ τυρὶ ἀζυγιᾶδο.

Συνών. *ἄζύγιαστος* 1, *ἄζύγιστος* 1.

ἄζύγιαστα ἐπίρρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ. ἄ. *ἄζύαστα* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄζύγιαστος*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἄνευ σταθμῆσεως.

ἄζύγιαστος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Σάντ.) *ἄζύγιαστους* βόρ. ιδιῶμ. *ἄζύγιαστε* Τσακων. *ἄζύαστος* Ἄνδρ. Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) *ἄζγιαστος* Παξ. Σίφν. *ἄζύγιαχτος* Πόντ. (Οἶν. Χαλδ.) *ἄζύαχτος* Πόντ. (Χαλδ.) *ἄζύγιαγος* Εὐβ. (Κονίστρ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Κόρινθ. Μάν. Τριφυλ.) Στερελλ. (Ἄμφ.) *ἄζύαστους* Θράκ. (Κομοτ.) *ἄζγιαστους* Θράκ. (Κομοτ.) *ἄζύγιαγους* Ἡπ. Λήμν. *ἄζύαγος* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ζυγιαστός* < *ζυγιάζω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ.

1) Ὁ μὴ ζυγισμένος ἔνθ' ἄν.: *Κρέας ἄζύγιαστο. Κάροβονα ἄζύγιαστα* σύνηθ. Ἐδῶκε μας *ἄζύαστον* τὸ βούτορον Χαλδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἄζυγιᾶδος*. 2) Μεταφ. ἐπὶ λόγου, ὁ μὴ καλῶς ζυγισθεὶς, ὁ μὴ σταθμηθεὶς ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 27: *Τὰ δικά της (λόγια) ἄζύγιαστα τρελλοσκορπίζονται.*

ἄζύγιστος ἐπίθ. λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ζυγιστός* < *ζυγιίζω*.

1) Ὁ μὴ ζυγισμένος, ἀστάθμητος κοιν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἄζυγιᾶδος*. 2) Μεταφ. ἀσυλλόγιστος, ἀστόχαστος Κορ. Ἄτ. 2,17. Πβ. *ἄζύγιαστος* 2.

***ἄζυγος** ἐπίθ. *ἄζυγο* Τσακων.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *ἄζυγος*.

Ἀζευκτος, ὁ μὴ δοκιμάσας ζυγόν.

ἄζύγωτος ἐπίθ. Ἡπ. Κρήτ. κ. ἄ. — ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι ἀντίλογ. 136 *ἄζύγουτους* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ζυγωτός* < *ζυγώνω*.

1) Ὁ μὴ τεθεὶς ὑπὸ ζυγόν, ἐπὶ ἀροτριώντων ζώων Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Τὰ ἔχον ἄζύγουτα ἀκόμα τὰ βονίδια* Αἰτωλ. Συνών. *ἄζόφιος*. 2) Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν ἤμπορεῖ νὰ πλησιάσῃ τις, ἀπρόσιτος, Κρήτ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. — ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἄν.: *Πάντα σκεφτικὸς κι ἄζύγωτος* Κρήτ. Ἄγριο, *ἄζύγωτο*, μάνιζε καὶ βρονχειῶταν τὴν ἡμέρα ὅλημερίς (ἐνν. τὸ ἄλογο) ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἄν.

3) Ὁ μὴ ἐκδιωχθεὶς, ὁ μὴ καταδιωχθεὶς Κρήτ.: *Ἀκόμη ἔχεις ἄζύγωτα τὰ ζὰ ἀπὸν τὸ σπαρμένο.*

ἄζυμάρωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἄζονμάρωτος* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ζυμαρωτός* < *ζυμαρώνω*.

Ὁ μὴ λερωθεὶς μὲ ζυμᾶρι: *Ἀζονμάρωτα εἶναι τὰ δέρεᾶ μ' (τὰ χέρια μου).*

ἄζυμος ἐπίθ. Ἀπουλ. (Καλημ.) κ. ἄ. (Νεοελλ. Ἀνάλ. Παρνασσ. 1,155) *ἄζυμο* Καλαβρ. (Μπόβ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄζυμος*.

1) Ὁ ἄνευ ζύμης Ἀπουλ. (Καλημέρ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) κ. ἄ.: *Λεφτὴ ἄζυμη* (λεφτὴ=πίττα) Καλημ. 2) Ὁ μὴ ζυμώσας (Νεοελλ. Ἀνάλ. Παρνασσ. ἔνθ' ἄν.): Παροιμ. *Ἐνα χρόνο ἄσπειρος, πέντε χρόνους ἄζυμος.* Συνών. *ἄζύμωτος* B 1.

ἄζυμωσιᾶ ἢ, Ρόδ. Χίος κ. ἄ. *ἄζυμωσὰ* Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄζύμωτος*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν ἰδ. *ἀ-* στερητ. 1 β.

Τὸ νὰ μὴ ζυμώσῃ, νὰ μὴ παρασκευάσῃ τις ἄρτον καὶ νὰ στερεῇται αὐτοῦ ἔνθ' ἄν.: Γνωμ. *Φτώχεια, ἄζυμωσιᾶ κι ἄδεια κοιλιὰ* Χίος. *Καὶ φτώχεια κι ἄζυμωσιᾶ καὶ κακὴ καρδιὰ* Ρόδ. Πβ. *ἔξζυμωσιᾶ*.

ἄζύμωτα ἐπίρρ. Σύρ. Χίος κ. ἄ. *ἄζύμωτα* Εὐβ. (Κονίστρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄζύμωτος*.

Ἄνευ ζυμώσεως, ἐπὶ ἄρτου ἔνθ' ἄν.: *Ἐχομε ἄζύμωτα* (δὲν ἔχομεν ἀκόμη ζυμώσει) Σύρ. Χίος

ἄζύμωτος ἐπίθ. σύνηθ. *ἀτζύμωτος* Σύμ. *ἀντζύμωτος* Σίφν. *ἄζύμωτος* Εὐβ. (Κονίστρ.) *ἄζύμωτους* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *ἄζύμωτε* Τσακων. *ἄζούμωτος* Μέγαρ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) *ἄζ'μωτος* Παξ. Πόντ. (Ὁφ.)

